

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 159/2021
31.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП Дирекција за развој и изградњу града Врања, Врање, у ликвидацији, коју заступа законски заступник Новица Станисављевић, ликвидациони управник и пуномоћник Градски правобранилац у Врању, ради исплате разлике зараде и разлике регреса, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, на седници одржаној 31.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Врању дана 13.09.2016. године против туженог, ради исплате разлике зараде и разлике регреса за период означен у тужби. Овај суд је поступао по тужби, али је, након доношења решења АПР-а од 14.02.2017. године којим је усвојена регистрациона пријава покретања поступка ликвидације над туженим, донео решење П1 1835/16 од 22.01.2018. године којим се огласио стварно ненадлежним за поступање и одлучивање у овој правној ствари и по правоснажности решења предмет уступио Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, а предмет је уз пропратни акт П 156/2021 од 10.03.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

У предметном спору поступак је отпочет подношењем тужбе Основном суду у Врању, а предмет тужбеног захтева је исплата потраживања из радног односа.

Надлежност привредних судова прописана је чланом 25. Закона о уређењу судова. У предметном спору је тужбом физичког лица постављен новчани захтев против туженог правног лица, Дирекције која је у ликвидацији. Не ради се о спору привредних субјеката, или привредних субјеката и других правних лица из међусобног привредног односа па нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за заснивање надлежности привредног суда. По одредби члана 25. став 1. тачка 4. истог закона привредни суд суди у споровима поводом судске и добровољне ликвидације. Међутим, не ради се ни о спору поводом ликвидације, па нису испуњени услови за надлежност привредног суда ни по овом основу. Предметни спор није спор који произилази из примене Закона о привредним друштвима па нема основа за заснивање надлежности привредног суда ни по одредби члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Како се ради о спору између физичког и правног лица у вези са потраживањем из радног односа Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање надлежан Основни суд у Врању.

Са изложеног, применом члана 22. Закона о уређењу судова одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић